



Arrest

nr. X van 13 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 545 van 3 juli 2007 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. In het arrest wordt onder meer vastgesteld dat aan de door verzoeker voorgehouden afkomst uit Badush, een subdistrict van Mosul, geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekers tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 20.743 van 18 december 2008 omdat aan zijn beweerde afkomst en vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Ter ondersteuning van zijn huidige vijfde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: zijn internationaal paspoort en een vliegtuigticket.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vijfde en huidige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst beklemtoond dat verzoekers vorige asielaanvragen door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties, en wordt erop gewezen dat zowel de eerste als de tweede beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Hoewel verzoeker zich, zo luidt de beslissing vervolgens, in het kader van onderhavige nieuwe asielaanvraag beroept op ontwikkelingen die op zich geen betrekking hebben op de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn vorige asielaanvraag heeft aangereikt, is de beoordeling van de eerdere

asielaanvragen niet zonder belang voor de beoordeling van de nieuwe elementen. Zo werd verzoekers eerste asielaanvraag geweigerd op basis van zijn gebrek aan kennis betreffende zijn beweerde regio van afkomst waardoor er aan zijn herkomst uit Centraal-Irak geen geloof kon worden gehecht, aldus de commissaris-generaal die er voorts op wijst dat verzoeker tijdens zijn tweede asielaanvraag trachtte de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden door het voorleggen van een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die na authenticatie door de Belgische Federale politie vals werden bevonden en als een volledige namaking dienen te worden beschouwd. Opnieuw kon, zo wordt opgemerkt, aan verzoekers beweerde afkomst uit Centraal-Irak geen enkel geloof worden gehecht. Betreffende het feit dat verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag een attest van de Iraakse ambassade in Brussel voorlegde waarin zijn Iraakse nationaliteit werd bevestigd, wordt opgemerkt dat dit document geen enkele uitspraak doet over zijn precieze regio van herkomst. Wat betreft verzoekers huidige aanvraag kan bovendien, aldus de commissaris-generaal, worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Met betrekking tot de stukken die verzoeker voorlegt in zijn huidige aanvraag, namelijk zijn paspoort en een vliegticket naar Erbil, wordt vastgesteld dat deze de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende zijn afkomst uit Centraal-Irak niet opheffen. In tegendeel, aldus de commissaris-generaal die erop wijst dat verzoekers paspoort werd afgeleverd in Dohuk (Noord-Irak) en dat op zijn paspoort als geboorteplaats eveneens Dohuk (Noord-Irak) staat. Eveneens wordt opgemerkt dat verzoeker plots over een nieuwe geboortedatum beschikt. Verzoekers vliegticket is een aanwijzing voor zijn bewering dat hij is teruggereisd naar Erbil (Noord-Irak), aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat het geen betoog hoeft dat verzoeker hiermee op geen enkele wijze aantoonst afkomstig te zijn uit Centraal-Irak, maar hiermee, in totale tegenstelling tot zijn verklaringen geboren en getogen te zijn in Badoush (Centraal-Irak), eerder aantoonst afkomstig te zijn uit Noord-Irak. Aan verzoekers blote verklaringen als zou hij gedwongen uit Badoush zijn vertrokken omwille de inval van Daesh, die overigens volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, namelijk zijn herkomst uit Centraal-Irak, kan bijgevolg geen geloof worden gehecht, aldus de commissaris-generaal die stelt dat verzoeker met het voorleggen van zijn paspoort juist het tegendeel bewijst. Aangaande verzoekers vrees ten opzichte van de algemene situatie in Irak wordt opgemerkt dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn afkomst uit en verblijf in Badoush volledig ongeloofwaardig blijken te zijn. De commissaris-generaal oppert vervolgens dat aangezien hij eerder al vaststelde dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België, hij in het ongewisse verkeerde met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin verzoeker daadwerkelijk voor zijn aankomst in België leefde evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die hem ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van zijn relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen, maakte verzoeker bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, aldus de commissaris-generaal die vaststelt dat verzoeker geen enkel nieuw element aanbrengt dat daarop een wijziging in de beoordeling tot gevolg kan hebben.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal), waarmee hij deze bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

De Raad wijst erop en benadrukt dat in het kader van verzoekers eerste en tweede asielaanvraag bij 's Raads arresten nr. 545 van 3 juli 2007 en nr. 20.743 van 18 december 2008 werd vastgesteld dat aan zijn verklaarde herkomst uit Badoush, een subdistrict van Mosul, geen geloof kan worden gehecht.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen,

ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Daargelaten of (het district Badoush in) Mosul als gelegen in Centraal- dan wel Noord-Irak kan worden beschouwd/ondergebracht, brengt verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag geen elementen bij die vermogen te tornen aan de in voormelde met gezag van gewijsde bekleedde arresten van de Raad gedane vaststelling dat aan verzoekers beweerde (recente) herkomst uit het district Badoush in Mosul geen geloof kan worden gehecht. De in het kader van zijn huidige vijfde asielaanvraag neergelegde documenten, met name het vliegtuigticket betreffende zijn terugkeer naar Erbil (Noord-Irak) en het paspoort, waarop bovendien een andere/nieuwe geboortedatum staat vermeld dan die eerder aangegeven, doen geen afbreuk aan en werpen geen ander licht op de dienaangaande in het kader van zijn vorige asielaanvragen vastgestelde ongeloofwaardigheid.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de (veiligheids)situatie in het land van herkomst, volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3.412 (c)). Verzoekers verwijzing in zijn verzoekschrift naar informatie omtrent de veiligheidssituatie in Badoush en Mosul is ter zake niet dienstig of relevant nu aan zijn beweerde (recente) herkomst geen geloof wordt gehecht.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij

heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 juli 2016, voert de raadsman van verzoekende partij aan dat zijn cliënt altijd verklaard heeft afkomstig te zijn van Daoush, en dat dit niet gelegen is in Centraal-Irak. De raadsman van verzoekende partij verwijst naar een kaartje/mapje van Erbil, het vliegtuigticket en het paspoort van verzoekende partij en stelt dat Daoush gelegen is in het noorden van Irak. Verzoekende partij haar raadsman besluit dat de asielaanvraag in overweging dient genomen te worden en dat daarbij de situatie in noord Irak moet onderzocht worden.

Aan verzoekende partij wordt ter terechtzitting uitdrukkelijk gevraagd of zij afkomstig is van de KRG (Kurdistan Regional Government), de Koerdische regio van noord-Irak (Iraaks Koerdistan). Verzoekende partij antwoordt dat zij afkomstig is van Daoush, Mosul.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 5 juli 2016 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het volharden in haar afkomst uit Badoush, Mosul, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Vooreerst verduidelijkt de Raad dat, ofschoon Mosul inderdaad in het noorden van Irak gelegen is, Mosul juist buiten de autonome Koerdische regio in Noordoost-Irak ligt en aldus wel degelijk tot Centraal-Irak behoort.

De foutieve argumentatie van verzoekende partij dat Daoush, Mosul tot Noord-Irak behoort en niet Centraal-Irak, doet verder geen afbreuk aan de ongeloofwaardige verklaringen die zij met betrekking tot haar beweerde afkomst en asielrelaas heeft afgelegd. Zo werd in het kader van haar eerste asielaanvraag een gebrek aan kennis betreffende haar beweerde regio van afkomst vastgesteld waardoor er aan haar herkomst uit Mosul geen geloof kon worden gehecht. Ook tijdens haar tweede asielaanvraag trachtte verzoekende partij de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden door het voorleggen van een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die na authenticatie door de Belgische Federale politie vals werden bevonden en als een volledige namaking dienen te worden beschouwd.

De in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten vermogen, zoals correct wordt weergegeven in de bestreden beslissing, de beweerde afkomst van verzoekende partij uit Badoush, Mosul niet aan te tonen: *“Uw paspoort werd afgeleverd in Dohuk (Noord-Irak) en op uw paspoort staat als geboorteplaats eveneens Dohuk (Noord-Irak). Dient te worden opgemerkt dat u plots ook over een nieuwe geboortedatum beschikt. Uw vliegtuigticket is een aanwijzing voor uw bewering dat u bent teruggereisd naar Erbil (Noord-Irak). Het hoeft geen betoog dat u hiermee op geen enkele wijze aantoonst afkomstig te zijn uit Centraal-Irak, maar hiermee, in totale tegenstelling tot uw verklaringen dat u geboren en getogen bent in Badoush (Centraal-Irak), eerder aantoonst afkomstig te zijn uit Noord-Irak. Aan uw blote verklaringen als zou u gedwongen uit Badoush zijn vertrokken omwille van de inval van Daesh, die overigens volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd namelijk uw herkomst uit Centraal-Irak - u bewijst met het voorleggen van uw paspoort juist het tegendeel –kan bijgevolg geen geloof worden gehecht.”*

Verder stelt de Raad vast dat aan de Iraakse nationaliteit van verzoekende partij wordt niet getwijfeld. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit Badoush, Mosul, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoekende partij maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in

aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS